

Jaroslava Fiedlerová: Současná symbolika tetování. Bakalářská práce, 72 str., textové přílohy.

Posudek vedoucí práce

Předkládaná bakalářská práce se zabývá v současné době velmi populární formě úpravy těla – tetováním. Autorka se snaží zodpovědět, jaké jsou motivace k pořízení tetování, zda má tetování pro své nositele symbolický význam a jaké jsou v současnosti nejoblíbenější motivy a styly tetování. Dochází k závěru, že pro všechny její informanty má tetování hlubší, symbolický význam, obvykle spjatý s osobní nebo rodinnou biografií. Motivace pro pořízení tetování bývají různé, nicméně úzce souvisejí s vyjednáváním osobní identity aktérů. Autorka rezignovala na odhalení nejfrekventovanějších stylů a motivů tetování, neboť došla k závěru, že pro zodpovězení této otázky by byla vhodnější plošná kvantitativní analýza, která nebyla součástí jejích metodologických postupů.

Přestože by se pro analytické zpracování tohoto tématu nabízely různé perspektivy antropologie těla, autorka vychází především z prací Martina Rychlíka. Historický exkurz, mapující vývoj, význam a techniky tetování mimoevropských kontextech je jistě zajímavý, nicméně bych uvítala spíše hlubší analýzu dynamiky vývoje a funkcí tetování v posledních desetiletích. Stejně tak je kapitola, nadějně nazvaná Lidské tělo jako artefakt, spíše konglomerátem přímých citací Balcerové. Je škoda, že se autorka klíčové myšlenky nepokusila vyjádřit vlastními slovy a jasněji aplikovat na vlastní výzkumné šetření.

Metodologicky autorka vycházela z terénního výzkumu, který prováděla mezi tetovanými a tatéry. Je škoda, že více nevyužila metodu (zúčastněného) pozorování – např. v taterských salónech, nebo při každodenní společenské interakci tetovaných (možná skrývání tetování, reakce na viditelná/výrazná tetování atd.) Autorka hojně užívá přímých citací výpovědí informantů, nicméně se domnívám, že při analýze rozhovorů je třeba i jistého „čtení mezi řádky“ a hlubší interpretace/analýzy kontextů jednotlivých interview.

Po formální stránce bych považovala za vhodnější kapitolu 7 (Současné nejoblíbenější styly a motivy tetování) zařadit do příloh práce. Autorka zde jednak vychází primárně ze sekundárních zdrojů, zároveň uvádí, že se jedná spíše o ilustrativní výběr několika módních stylů, nikoli reprezentativní přehled těch nejužívanějších (který, jak autorka sama přiznává, nebyla na základě zvolené metodologie schopna sestavit).

Přes uvedené výtky se domnívám, že předkládaná práce splňuje nároky, kladené na bakalářskou práci. Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm dobře.

V Pardubicích 20. 7. 2016

Jana Jetmarová